

JOŽE ŠMIT · LIRIKA ČASA

JOŽE ŠMIT
LIRIKA ČASA

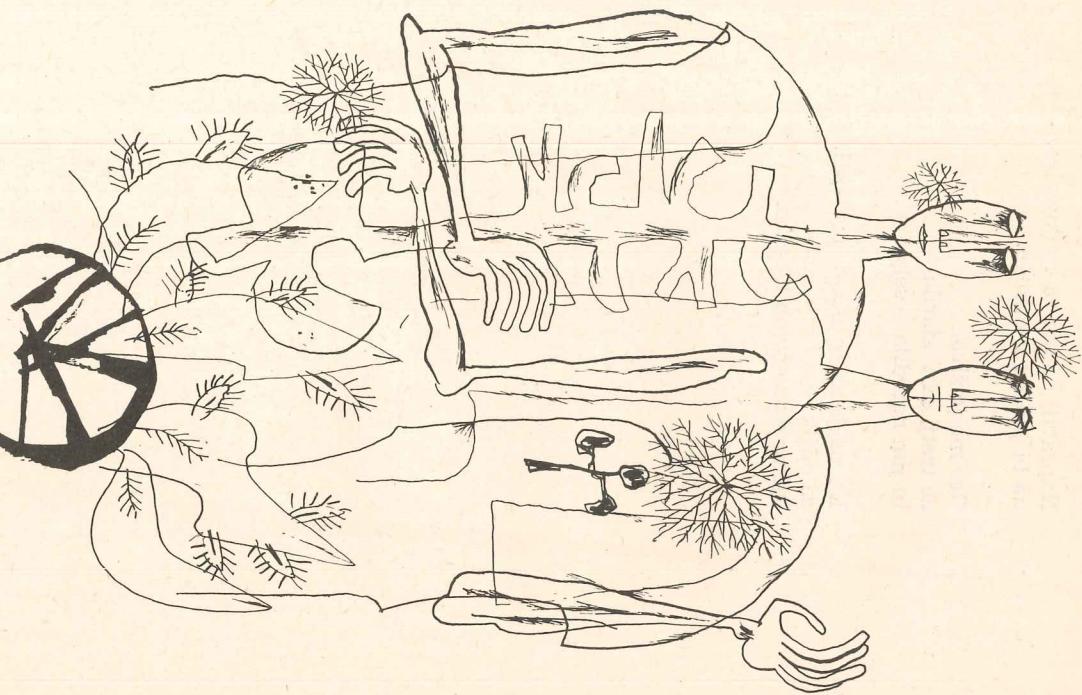
Napravili so me za mulovodca,
da bi jim bil v zasmeh.

Res me je žival
že tretji dan udarila
in jim naredila veselje.

Ko pa je za to nisem pretepel,
so odšli,
kakor da so izgubili stavko.

Nikoli nisem verjel
ne v dobrega
in ne v slabega brata,

zakaj sicer bi ne bilo
med njima ne poljuba
ne udarca.

61

V aprilu mi je pisala:
»Pridi, imamo še vina
in v kašči še zrnja,
da ti naprečem pogac...«

O vino domačih trt,
ki ozdraviš
razpokane ustnice,
o materina pogaca,
ki pot sladis!

Vrnem se, vrnem,

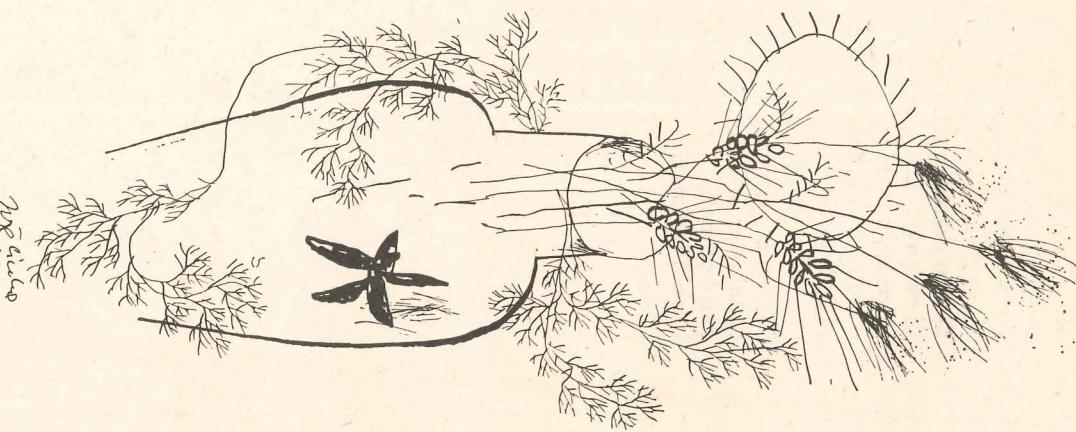
četudi sem še daleč,
daleč od poti,
ki vodi k materi.

Spomladji
so zmagoslavne koračnice
prevpile kričanje
prelite krvi,

ta pa se je pretočla
v skrito strugo,
da bi mogla vsaj v njej
iskati usmiljenja
in sprave.

62

63

In spet je pomlad,
pomlad v svobodi:
rž vonja po kruhu,
trte diše po vinu
in človek,
človek poje.

MR ČUČ

5 — Lirika časa

65

Na belih rjuhah ležiš,
nehka žima je pod njimi
in to je dobro,
dobro za neslutene
predpotresne noči.

Nekoč pa si ležal na slami,
na trdih deskah
si kiel svoje življenje
in upal vanje.

Zdaj ne kolneš več,
a tudi ne upaš več.
Bele rjuhe so pregrnile
trdi pograd pričakovanja.

Padaš
in vedno so drugi
kamen troje spotike.

Kako malo je takih,
ki si upajo
priznati svoje slabosti!

Udaril
sem se po čelu
in mi je dobro.

Prčakala si me
in odšla.

Videla si zarjo
in našla mir.

A jaz iščem luč.

Mati, meni ni do jutra,
jaz hočem dan!

Jože Šmit
LIRIKA ČASA

Oprema in ilustracije
Jože Cihra

Založil
Zavod »Borek« v Ljubljani

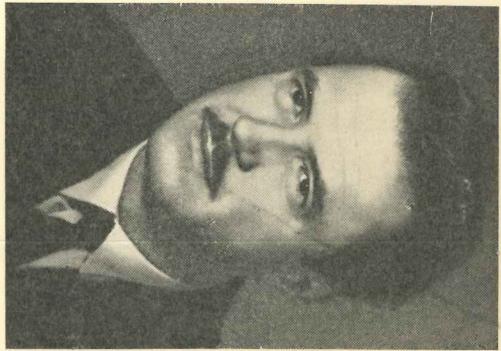
Za zavod
Josip Logar

Tiskala in vezala
Tiskarna CZIP »Ljudska pravica«
v Ljubljani

j o ž e š m i t lirika časa

jože Šmit · lirika časa

Pesnik Jože Šmit, roj. 1. februarja 1922 v Tlakah pri Rogačcu, se od leta 1938 intenzivno ukvarja s poezijo in je doslej razen vrste mladinskih del in prevodov izdal več pesniških zbirk: Srce v besedi, Dvojni cvet, Trepeticika, Lirična simfonija (v tisku). Pričujača zbirka, za katero je lani prejel Kajuhovo nagrado, je nastajala v letih 1941 do 1945

in je avtor zaradi vsebinskih in stilnih posebnosti ni namegal izdati, dokler ga niso k temu nagovorili prijatelji.

Tako izhaja Lirika časa po-

stumno — kot dokument pesniškega dozorevanja, še bolj pa kot dokument časa in razmer, ki jih je pesnik sicer izpovedoval tudi v drugih zbirkah, vendar ne tako intenzivno in svojsko. Impresiven, malone baladni izraz, zlasti pa vsebina, ki zajema konkretno pojavljanje pesnikovega življenja — nedoziveta mladost v utesnjih socialnih razmerah domače hiše in vasi, prisilno službovanje v izseljenih Brežicah, okrnjeno studentovstvo na Dunaju, mučni vojaški dril prisilnega mobiliziranca v Franciji, notranje peripetije taboriščnika v Angliji in slednjič kratkotrajno, a razgibano partizanstvo — dajejo tem nerimanim pesnim kvalitetam, ki jih dvigajo nad navadno pesniško kroniko.